

Fotografie abstractă

M Horlaci

primăvara o bulă albastră,
privește-o ca pe o poză cu tine,
cum te înstrâmbi,
fotografiază-te cum zâmbesti.
poate e vina noastră,
o clipă lumina ta o găsești.
și de-aici toate culorile o iau razna,
explozii când se înferbântă album după album,
te defilezi oarecum,
și un exces e
când ți se usucă
nările de la parfum.
te vânez cu o poftă de căprioară,
iarba și-a pierdut gustul,
e carnivoră, e
blestemată în care ne tăvălim a câta oară.
refuz un vânat pentru o ploscă de vin demisec.
trupul tău fotografiat,
necenzurat îl petrec spre pornirile mele.
e lumina lui bartimeu,
de-ar ști că-l pomenesc m-am vedea evanghelie,
firea nu se vrea controlată, bezmetică umblă după plăcere.
strugurii tăi tremură după apusuri virgine,
se coc la prima atingere,
și îmbată primul desfăț unde am lăsat urme divine.
un ospăț modificat pe gusturi orientale, te fotografiezi sub privirile tale ce-ascund o liniste de femeie
fără pereche.
aici e un cliseu dar sună bine pentru ureche.
mă l-am coplesit, sunt un om,
o mie de nume iscălite în fotografiile tale alb negru,
dar sunt integru când te privesc
prin apartul meu nefiresc
cu o bulă albastră.